

tres retalls de fires

JORDI VILAMITJANA

Els Marrecs de Salt i els Minyons de Terrassa són al peu del castell des de fa 15 anys; la plaça del Vi és plaça castellera des de fa més o menys els mateixos anys; però a Girona, a la Girona d'abans de la Guerra s'hi van veure ja castells dels Xiquets del Vendrell. Era el dia 31 d'octubre de 1935: "Els "Xiquets del Vendrell" aixecaran diversos castells: 5 de 7; 4 de 7 amb un pilar al mig; 3 de 7 aixecats per sota; pilar de 5 i 2 de 5 amb figuereta" (Diari de Girona, 31-10-1935).

El dia 4 de novembre de 1911, Prudenci Bertrana va escriure una dolguda carta a Joaquim d'Espona i Nuix com a responsable de

l'Associació Literària i de la direcció dels Jocs Florals. Tot i lliurar cada any un premi, no fou convidat a l'acte: "perquè vostè ja no es soci dels Jocs Florals". La societat gironina, tradicionalista, levítica i tancada, l'estava convidant a marxar, tancant-li portes. Tot i que va publicar "Proses Bàrbares", l'any 1911 fou especialment dur per a l'escriptor. Tot havia començat el 22 de gener quan, en qualitat de director de la revista republicana "Ciudadania", fou enviat a presó per haver-hi reproduït un article crític amb l'exèrcit tret de la revista "Vida socialista", revista en la qual l'article havia passat sense esment de ningú. El 26, obtingué la llibertat provisional. El 3 de febrer fou sotmès a Consell de Guerra per injúries. El fiscal li demanà: 2 anys, 4 mesos i 1 dia de presó. La sentència del dia 10, li decretà 6 mesos. El 15, el capità general dissentí de la sentència. Finalment, a començaments de juny fou absolt.

Dos fets més degueren atribolar-lo: que el Partit Republicà de Girona patís fortes divergències internes i que quedés fragmentat en 7 opcions polítiques diferents (31-05-1911) i que morís la seva neboda, Júlia Salazar (22-08-1911). El to final de la carta al director del Diario de Girona d'avui fa 100 anys és una notòria agror: "...A mes estic segur que aixís no tindrè que tornar a pendre la ploma pera que'ls meus amics, els literats y les persones a qui respecto y quina estimació m'enorgulleix jutgin del comportament de cada u de nosaltres habitants de aqueixa ciutat que l'insinuator, sotil y admirable, l'Eugeni d'Ors venia a comparar amb un geperut". L'octubre de 1912 va demanar excedència de Belles Arts i se'n va anar a Barcelona.

El tercer retall és una notícia és del 5 de novembre de 1935, de l'Autonomista: "Acaben d'instal·lar-se unes belles columnes fanals a la Rambla Verdager. Unes bellíssimes columnes del més pulcre estil clàssic que donen una perspectiva de moderna urbs a l'esmentada via". D'aquestes columnes, en queda una a prop del Pont del Pedra. Gairebé tothom ignora què és. Quan la vegin, pensin que fa 76 anys que hi és i que abans feia llum.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2011/11/04/tres-retalls-fires/526943.html?utm_source=rss